

Z Malostranského náměstí jsme se vydali vzhůru Nerudovou ulicí k Hradu, předtím jsme ale obdivovali interiéry chrámu sv. Mikuláše. Před domem U Dvou slunců s krásným domovním znamením a pamětní deskou jsme si připomněli dobový kolorit Malé Strany zachycený v vých Povídkách malostranských. V areálu Pražského hradu jsme společně s množstvím zahraničních turistů obdivovali historii i jednotlivé stavby tohoto komplexu i dovednost stavitelů impozantní katedrály sv. Víta.

V nově zrekonstruované Werichově vile na Kampě jsme se seznámili s protagonisty Osvobozeného divadla a jejich tvorbou, ale i s dalšími obyvateli tohoto domu. Do tajemných zákoutí staré Prahy i spisovatelovy duše jsme mohli nahlédnout v úžasné expozici Musea Franze Kafky a poté se vydali po jeho stopách na místa spojená s jeho životem a tvorbou. Připomněli jsme si rovněž významné spisovatele, jejichž stopy se nacházejí na Karlově náměstí a jeho okolí.

Snažili jsme se spojit si jednotlivá místa vztahující se k vybraným osobnostem a dát si vše do souvislostí. Takto jsme se například dostali od rodného domu K. H. Máchy na Újezdě cestou kolem Petřína, kde má básník sochu, na Karlovo náměstí k domu, v němž vznikala jeho stěžejní díla. Z Werichovy vily jsme se následně přemístili do Vodičkovy ulice k secesnímu domu U Nováků, v němž sídlilo Osvobozené divadlo.

Historie pak kolem nás prošla na Staroměstském náměstí, zastavili jsme se na místě popravy 27 českých pánů, obdivovali věže Týna (odkud exekuci sledoval Jan Kampanus Vodňanský a událost později literárně ztvárnil Zikmund Winter), spolu s postavami prózy Svatopluka Čecha, panem Matějem Broučkem a Janem Domšíkem z domu U Zvonu, se přenesli do Prahy XV. století. Zmínili jsme rovněž historii pomníku Jana Husa a později došli k Betlémské kapli, kde Mistr kázal.

Z novodobé historie jsme se seznámili s divadlem, v němž působil Václav Havel, a v tichém rozjímání se zastavili na Národní třídě u pomníčku odkazujícího na události 17. listopadu 1989. Pout' druhého dne jsme zakončili v prostoru za OC Quadrio u plastiky Davida Černého – v pohybu se proměňující hlavy Franze Kafky.

Věříme, že si alespoň něco z výkladu zapamatujeme a budeme moci nabyté vědomosti uplatnit v hodinách literatury, dějin umění či historie. Pro jistotu jsme si pořídili množství fotografií, abychom si vycházku a navštívená místa vybavili snáz. Jako připomínku naší cesty, ale i pro další zájemce o zmíněné pražské památky chceme ze získaných poznatků a pořízených snímků vytvořit průvodce a prezentaci.

Pamatovat si budeme i lahodnou chuť horké čokolády, kterou jsme si dali na zahřátí, a chuť trdelníku, kterým jsme uchlácholili prázdný žaludek a potěšili chuťové pohárky. Počasí nám některé dny zrovna nepřálo, o to víc si ceníme statečných členů výpravy, kteří sice místy brblali, že je bolí nohy, ale nakonec vše zvládli.

